

DECIZII

DECIZIA CONSILIULUI

din 4 decembrie 2014

cu privire la aprobarea, în numele Uniunii Europene, a Convenției de la Haga din 30 iunie 2005 privind acordurile de alegere a forului

(2014/887/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 81 alineatul (2) coroborat cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere aprobarea Parlamentului European,

întrucât:

- (1) Uniunea Europeană acționează în vederea creării unui spațiu judiciar comun bazat pe principiul recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești.
- (2) Convenția privind acordurile de alegere a forului încheiată la 30 iunie 2005 sub auspiciile Conferinței de la Haga de drept internațional privat (denumită în continuare „convenția”) reprezintă o contribuție valoroasă la promovarea autonomiei părților în cadrul tranzacțiilor comerciale internaționale și la sporirea previzibilității soluțiilor judiciare în cadrul unor asemenea tranzacții. În special, convenția garantează părților securitatea juridică necesară cu privire la faptul că acordurile acestora de alegere a forului vor fi respectate și că o hotărâre pronunțată de instanța aleasă va putea fi recunoscută și executată în cazuri internaționale.
- (3) Articolul 29 din convenție permite organizațiilor de integrare economică regională, precum Uniunea Europeană, să semneze, să accepte, să aprobe sau să adere la convenție. Uniunea a semnat convenția la 1 aprilie 2009, sub rezerva încheierii sale la o dată ulterioară, în conformitate cu Decizia 2009/397/CE a Consiliului ⁽¹⁾.
- (4) Convenția are incidență asupra legislației secundare a Uniunii privind competența bazată pe alegerea părților, precum și recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești, în special Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului ⁽²⁾, care urmează să fie înlocuit, de la 10 ianuarie 2015, de Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾.
- (5) Prin adoptarea Regulamentului (UE) nr. 1215/2012, Uniunea a deschis calea pentru aprobarea convenției, în numele Uniunii, prin asigurarea coerenței dintre normele Uniunii privind alegerea forului în materie civilă și comercială și normele din convenție.
- (6) La semnarea convenției, Uniunea Europeană a declarat, în conformitate cu articolul 30 din convenție, că are competență cu privire la toate aspectele reglementate de aceasta. Prin urmare, statele membre își vor asuma obligații în temeiul convenției ca urmare a aprobării acesteia de către Uniune.
- (7) Cu ocazia aprobării convenției, Uniunea ar trebui, în plus, să formuleze declarația permisă în temeiul articolului 21 excluzând din domeniul de aplicare al convenției contractele de asigurare în general, sub rezerva anumitor excepții bine definite. Obiectivul declarației este de a păstra normele privind competența în materie de protecție, de care se pot prevala deținătorul poliței de asigurare, partea asigurată sau un beneficiar, în materie de asigurări, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 44/2001. Excluderea ar trebui să se limiteze la ceea ce este necesar pentru a proteja interesele părților mai vulnerabile din cadrul contractelor de asigurare. Prin urmare, aceasta nu ar trebui să acopere nici contractele de reasigurare, nici contracte referitoare la riscuri mari. În același timp, Uniunea ar trebui să formuleze o declarație unilaterală prin care să afirme că, într-o etapă ulterioară, ținând seama de experiența dobândită în punerea în aplicare a convenției, aceasta poate reexamina necesitatea menținerii declarației sale în temeiul articolului 21.

⁽¹⁾ Decizia 2009/397/CE a Consiliului din 26 februarie 2009 privind semnarea în numele Comunității Europene a Convenției privind acordurile de alegere a forului (JO L 133, 29.5.2009, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, 16.1.2001, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1).

- (8) Regatul Unit și Irlandei le revin obligații în temeiul Regulamentului (CE) nr. 44/2001 și, în consecință, participă la adoptarea și aplicarea prezentei decizii.
- (9) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul (nr. 22) privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Convenția de la Haga din 30 iunie 2005 privind acordurile de alegere a forului (denumită în continuare „convenția”) se aprobă în numele Uniunii Europene. ⁽¹⁾

Articolul 2

Președintele Consiliului este autorizat să desemneze persoana sau persoanele împuternicite să depună, în numele Uniunii, instrumentul de aprobare prevăzut la articolul 27 alineatul (4) din convenție.

Depunerea instrumentului de aprobare menționat la primul paragraf are loc în termen de o lună de la 5 iunie 2015 ⁽²⁾.

Articolul 3

(1) Cu ocazia depunerii instrumentului de aprobare prevăzut la articolul 27 alineatul (4) din convenție, Uniunea, în conformitate cu articolul 21 din convenție, face o declarație referitoare la contractele de asigurare.

Textul declarației figurează în anexa I la prezenta decizie.

(2) Cu ocazia depunerii instrumentului de aprobare prevăzut la articolul 27 alineatul (4) din convenție, Uniunea formulează o declarație unilaterală.

Textul declarației respective figurează în anexa II la prezenta decizie.

Articolul 4

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 4 decembrie 2014.

Pentru Consiliu
Președintele
A. ORLANDO

⁽¹⁾ Textul convenției a fost publicat în JO L 133, 29.5.2009, p. 3, împreună cu decizia privind semnarea.

⁽²⁾ Data intrării în vigoare a convenției, pentru Uniune, va fi publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* de către Secretariatul General al Consiliului.

ANEXA I

Declarația Uniunii Europene cu ocazia aprobării Convenției de la Haga din 30 iunie 2005 privind acordurile de alegere a forului („convenția”) în conformitate cu articolul 21 din convenție

Obiectivul prezentei declarații, care exclude anumite tipuri de contracte de asigurare din domeniul de aplicare al convenției, este de a proteja anumiți deținători de polițe de asigurare, asigurați și beneficiari care, în temeiul dreptului intern al UE, beneficiază de protecție specială.

1. Uniunea Europeană declară că, în conformitate cu articolul 21 din convenție, exceptând cele prevăzute la punctul 2 de mai jos, nu va aplica convenția în cazul contractelor de asigurare.
2. Uniunea Europeană va aplica convenția în cazul contractelor de asigurare în următoarele cazuri:
 - (a) în cazul în care contractul este un contract de reasigurare;
 - (b) în cazul în care acordul de alegere a forului este încheiat ulterior nașterii litigiului;
 - (c) în cazul în care, fără a aduce atingere articolului 1 alineatul (2) din convenție, acordul de alegere a forului este încheiat între deținătorul poliței de asigurare și un asigurator, ambii având la data încheierii contractului de asigurare domiciliul sau reședința obișnuită în același stat contractant, iar acordul respectiv are ca efect atribuirea competenței instanțelor din statul în cauză, chiar dacă fapta prejudiciabilă s-a produs peste hotare, cu condiția ca legislația statului în cauză să nu interzică un astfel de acord;
 - (d) în cazul în care acordul de alegere a forului privește un contract de asigurare care acoperă unul sau mai multe dintre următoarele riscuri, considerate a fi riscuri mari:
 - (i) prejudicii sau daune, rezultate în urma evenimentelor asociate utilizării lor în scopuri comerciale, produse:
 - (a) navelor maritime, instalațiilor din zona de coastă sau din largul mării sau mijloacelor de transport fluvial și mijloacelor de transport lacustru;
 - (b) aeronavelor;
 - (c) materialului feroviar rulant;
 - (ii) prejudicii sau daune produse mărfurilor aflate în tranzit, altele decât bagajele pasagerilor, indiferent de mijlocul de transport;
 - (iii) orice răspundere, alta decât cea pentru vătămările corporale produse călătorilor sau pentru pierderile sau prejudiciile aduse bagajelor acestora, rezultate în urma utilizării sau operării:
 - (a) navelor, instalațiilor sau mijloacelor de transport fluvial și lacustru menționate la punctul (i) litera (a);
 - (b) aeronavelor, în măsura în care legislația statului contractant în care aeronavele respective sunt înregistrate nu interzice acordurile de alegere a forului în materie de asigurare a acestor riscuri;
 - (c) mijloacelor de transport feroviar;
 - (iv) orice răspundere, alta decât cea pentru vătămările corporale produse călătorilor sau pentru pierderile sau prejudiciile aduse bagajelor acestora, pentru prejudiciile sau daunele cauzate de mărfurile aflate în tranzit sau de bagajele, menționate la punctul (ii);
 - (v) orice pierdere financiară legată de utilizarea sau exploatarea navelor, instalațiilor, mijloacelor de transport fluvial și lacustru, aeronavelor sau mijloacelor de transport feroviar menționate la punctul (i), în special pierderile înregistrate în legătură cu mărfurile sau navlosirea;
 - (vi) orice risc sau interes legat de oricare dintre riscurile menționate la punctele (i)-(v);
 - (vii) orice risc de credit sau risc de garanție în cazul în care deținătorul poliței de asigurare desfășoară din punct de vedere profesional o activitate industrială, comercială sau liberală, iar riscul se referă la această activitate;
 - (viii) alte riscuri în cazul cărora deținătorul poliței de asigurare desfășoară o activitate comercială cu o dimensiune care depășește limitele a cel puțin două din următoarele criterii:
 - (a) totalul bilanțului: 6 200 000 EUR;
 - (b) valoarea totală netă a cifrei de afaceri: 12 800 000 EUR;
 - (c) numărul mediu de 250 de angajați în cursul exercițiului financiar.

ANEXA II

Declarația unilaterală a Uniunii Europene cu ocazia aprobării Convenției de la Haga din 30 iunie 2005 privind acordurile de alegere a forului („convenția”)

Uniunea Europeană face următoarea declarație unilaterală:

„Uniunea Europeană declară că, într-o etapă ulterioară, ținând seama de experiența dobândită în punerea în aplicare a convenției, aceasta poate reexamina necesitatea menținerii declarației în temeiul articolului 21 din convenție.”
